

Հրատարակի ամսոյն 8րէն Լ29րէն :
Ստորագրութեան գէղն է խղզ-
լար . աղասի խան . Թի- 5

Տարեկան գին խանիկ շուր 100
Կոտորեթէն Բաժանորդ եղողէ-
ն Բոստանի ճակար վարելու էն :

ՈՒՍՈՒՄՆ ՀՆԳԵՏԵՍԵՆՕՐԵԷՅ

22 ՅՈՒԼԻՍ

Ա. Տ Ա Ր Ի 1861

ԹԻ 22

ՀԱՅՈՅ ՆԿԱՐԱԳԻՐՐ

Հայր դաղթական ազգերէն մէկն է .
բայց և այնպէս այլևայլ տարբեր կլիմա-
ներու տակ իր սկզբնական ձևն ու յատ-
կուծիւնները պահած է : Վեգուարանական,
պատմական ու բնախօսական տեսութեամբ
կրնայ իբր ստոյգ ըսուիլ թէ : Հայը Հնդկի-
կերտական ջեղին մեղո-արիական (Մա-
րաց և Արեաց) ընտանիքին մէկ ճիւղը
խիստ կանուխ կովկասեան ու մոսկեան դո-
տիններուն մէջտեղը Երասխայ ու Արածան-
ւոյ հովիտը բռնած ըլլալով, միջին կովկաս-
եան հասակ ունի, որուն գծագիրն է գրե-
թէ խորանարդ-իրան, լայն քառակուսի կըր-
ծոյ տախտակ, քաջ ի բաց հեռու ողնայա-
րէն . ու ժով սղնայար, լայն բոլորակ ու-
սեր, հաստ ու լեցուն քամակ :

Մարմնոյ ծայրերուն գալով, հայե-
րէն Բարձր ըսուած մասը որով մարմնոյ ստո-
րին ծայրերը կ'իմացունին, պինդ . զիստը
կարճ, հաստամիս . սրունքը նոյն համեմա-
տութեամբ ոսկրուտ, աղէկ խարսխած ա-
ճառապինդ լայն ի կրննթարդ թաթերու
վրայ : Մարմնոյ վերին ծայրերն, այն է բա-
զունները, ջղապինդ . ծղիքն առիւծու : Գր-
լուխը կըր ձուածն, առողջ ու մեծ աչուը-
ներ, բարձր ճակատ . վերջապէս հոգւոյն
կրննն ու ակտրոթակներուն տպաւորութիւ-
նը վեհ կերպով ընդունելու յարմար կեն-
դանի դէմք :

Գանգարանական տեսութեամբ, գործնա-
կան ու տեսական գաղափարներու ըմբռնու-
մը որսաւոր . բիւ յղացող հպնձար, բաղդա-

տական կարողութիւնը կատարեալ . անոր
համար Հայը գերազանցապէս հեռեւող է,
դժբախտութեամբ հետամուտ եղած բանին
մէջ քիջ յարատեող . քանզի Ֆիզիքական
զօրութեանը նայելով բարոյական հաստա-
տութիւնը շատ նուազ է : Վարչութեան
համար ունեցած հանձարը քաղաքական
կենաց ընդունակութեանը չափ չէ : Ուստի
Հայն աղէկ հպատակ է մանաւանդ քան
թէ աղէկ իշխող :

Խառնուածքն արիւնային մաղձօտ,
ջղային կամ կանկրեան գրութիւնը զօրեղ,
գործարաններու կազմութիւնը մարմնոյն
ամփոփութեանը համեմատ . բարեյարմար,
ուստի և ընդհանրապէս կենդանական տըն-
տեսութիւնը ներքին պատճառներէ անար-
գել է : Աս ներքին կազմութեան անմիջա-
կան հեռեւութիւնն է, որ Հայը որդեծնու-
թեան խիստ յարմար է :

Սա ալ դիտողութեան արժանի է որ,
արուին կատարելութիւնը գեղեցիկ սեռին
կատարելութենէն աւելի նշանաւոր է, այն-
պէս որ աս սեռին գեղեցիկութեանը տիրող
գծագրութիւնն անգամ, իր դրացի կովկա-
սագերական կամ վրական ջեղին հեռ
համեմատուելով, անանց անոր փաղփիւնն
ունենալու, արու կերպարանքն է :

Օ գացողականը (Կարեգի) շունի յու-
նական փափկութիւնը, և ոչ երեւակայու-
թիւնն Իտալական աշխոյժ . բայց ճաշակի
ընթրութիւնն այնչափ է որ Հայը Հնդկի-
կերտական ճիւղին մէջ աս մասին աւելի
կերտական ջեղերուն կը մօտենայ, քան
թէ նոյն ճիւղին ասիական մասին . բաց ի
բանաստեղծութենէ որուն մէջ արիական

ցեղն իր գերազանցութեանը պատմական
ապացոյցներ տուած է: Ռուսի կրնայ ըսու-
իլ թէ ազատական ուսմանց ու գեղարու-
եստից մէջ Հայն իր գերազանց նմանողու-
թեամբ մանաւանդ քան յղացող հանձա-
րովը որուն մէջ տկար է, մեծ յառաջադի-
մութեան ընդունակ է:

Հերոդոտոսի ու Քսենոփոնի մէջ Հա-
յոց վրայ եղած կտորներն, ու գրեթէ բո-
լոր Յոյն և Հռովմայեցի պատմչաց վկայու-
թիւնը, որոնք Հայերն արիական կամ մա-
րապարսկական ցեղերուն հետ իբրև սէկ
մեծ ընտանիքի անդամներ մէկտեղ կ'առ-
նեն, և արդէն Հայ ազգին պատմութիւնը
որ արիական ազգերուն հետ միւսնոյն ճակա-
տագիրն ունեցած է. վերջապէս լեզուն
արիական արմատներովն ու քերականու-
թեամբը, Հայոց Հնդիկ-եւրոպական մեծ
քաղաքակիրթ ցեղին վերաբերիլն անտա-
րակուսելի կ'ընեն: Թեպէտ աս մեծ ցեղն
(Հնդիկ-եւրոպականը) իրեն յառաջընթաց
եղող սեմական ցեղին կրօնական հզօր ազ-
դեցութեանը տակ ինկած է, բայց Հայոց
կովկասեան գօտւով հիւսիսուսային Գոթայի
ու Սարմատ ազգերէն զատուած, ու Մի-
ջագետով սեմականներուն հետ սերտ կա-
պակցութեան մէջ եղած ըլլալը պատճառ
է որ Հայն իր իմացական ուղղութեանը
մէջ սեմական բնաւորութիւն առնելով,
Հնդիկ-եւրոպական ճիւղին յատուկ եղող
փիլիսոփայական ու քննադատական հան-
ձարն իր վրայ բթացուցած է: Եւ որով-
հետեւ ցեղերուն սանդղոյն վրայ մէկուն
մէկալէն աւելի գերազանցութիւնն ու
բարձրանայն հայեցողութեան մէջ անոր
ազատութենէն կախում ունի, եթէ Հայե-
րը հեռզհեռէ յառաջադէմ դաստիարա-
կութեամբ իրենց կարողութիւնները մը-
շակելով խորհելու մէջ ազատ չըլլան, հա-
նարակ ժողովուրդի մը ստորին վիճակի մա-
կերելոյթէն վեր բարձրանալու իրենց տե-
սութեան հորիզոնն ընդարձակել չեն կրը-
նար. քանզի ազատ հայեցողութեամբ հեռ-
զհեռէ իրերուն հասարակ տեսութեանը
եղանակէն վեր բարձրանալէն կախում ու-
նի խոհուն կամ իմաստասիրական, միան-
գամայն փորձառական ու դործնական գը-
րագիտութեան անընդհատ յաջորդութիւ-

նը, որն որ քաղաքակիրթութեան մէջ դնող
ու անոր մէջ յառաջ տանող պատճառն է:

Մեր ցեղային մտաւոր կամ իմացական
բնաւորութիւնն աւելի ընդարձակ և դիւ-
րութեամբ լուսաբանելու համար հարկա-
ւոր են շատ դիտողութիւններ, որոնք առ
այժմ չեն կրնար ըլլալ, քանի որ դաստիա-
րակութեան դարերէ ՚ի վեր լքուած ու
թողուած ըլլալէն ազգին բնածին յարմա-
րութիւնները մեծաւ մասամբ անձանօթ
մնացած են: Իսկ ազգին ֆիզիզական կազ-
մութիւնն ու խառնուածը նոյնպէս ճըշ-
դիւ ու դրութեամբ նկարագրելու գոր-
ծը քաջ բնախօսներու, անդամազնիներու
և զանգաբաններու դիտողութիւններէն
կը սպասենք: Բայց աս նիւթին վրայ մեր
ապագայ գրադիտութեան մէջ երեւնալու
ընտիր գործքերուն տալու լուսաւորութիւ-
նըն ու մանր նկարագիրն ինչ որ ըլլայ, կը
կարծենք թէ մեր տուած համառօտ նկա-
րագիրը, գեթ հարեանցի մը, ազգին ֆի-
զիզական ու իմացական որպիսութեանցը
մէկ իրական ուրուագիծն է. և Հայն իր
բոլոր գաղթած երկիրներուն մէջ, շատ
քիչ փոփոխութեամբ, միւսնոյն մարմնոյ ու
մտաց հանգամանքները պահած է:

Մեր ազգին աս ֆիզիզական ու իմա-
ցական նկարագիրը զոր բրնք, եթէ մե-
ծաւ մասամբ ճիշդ է, ինչպէս կը տեսնուի՝
աւելի աղէկ քան թէ գէշ յատկութիւն-
ներ կը պարունակէ: Արնանք ըսել թէ բը-
նութիւնը զՀայն առոյգ ու գեղեցիկ մարմ-
նով, առողջ ու զօրաւոր կազմութեամբ, և
աղէկ խառնուածով օժտած է: Ասիկա մեր
նկարագրին ամենէն զգալի մասն է. կրնայ
շատ հաւանականութեամբ ըսուիլ թէ ա-
նանկ մարմնոյ մը հոգեւոր և իմացական ե-
րկոյթներն՝ ազգին մտաւոր ու բարոյա-
կան վիճակին, և հետեւաբար նաև նիւթա-
կան վիճակին նպաստաւոր կ'ըլլան, եթէ ա-
ղէկ առաջնորդուին:

Մեր դաստիարակութեան վրայ գրած
յօդուածներուն մէջ ժառանգական իշման
օրէնքներուն մարդուս ֆիզիզական ու
մտաւոր կարողութեանցը վրայ մեծ ազդե-
ցութիւն ունենալուն վրայ խօսած ատեն-
նիս, հարկ կը համարինք ան տեսութեամբ
խորհրդածութիւն մը աւելցնել քանի մը

նակ ազգականաց հետ խնամութեան արգելքները բնական պատճառներու համար օրինաւոր ու հարկաւոր կը դառնիր : Եկեղեցական օրէնադրութեան մէջ կան անանկ կէտեր որոնք ոչ կրօնական միայն, այլ և ֆիզիզական կամ բարոյական պատճառներ ունին. ուստի եթէ ան տեսակ օրէնքին բուն կրօնական նպատակը լուսաւորութեան առջև մեղադրելի երևի, ֆիզիզական ու բարոյական պատճառներն օրէնքին վրայ ուրիշ տեսութիւն կու տան. այնպէս որ ան վերջիններուն համար գոնէ օրէնքին իմաստուն ըսելու կը ստիպուինք : Այսպէս խառն ամուսնութեան արգելքը մինակ կրօնական նպատակով կրնայ շատ պարագաներու մէջ մեղադրելի ըլլալ, բայց երբոր անիկա իբրև ցեղերու խառնումէն յառաջ եկած ֆիզիզական փնասներու առջևն առնող կարգադրութիւն մը նկատելու ըլլանք, պիտի ստիպուինք ըսելու թէ բնական դիտողութեանց վրայ հաստատուած գեղեցիկ օրէնադրութիւն մի է :

Այն և աւելի զօրաւոր պատճառներու համար պարտինք խոստովանիլ թէ մօտաւոր ազգականաց մէջ եղած ամուսնութեան արգելքն ալ, որ Հայոց մէջ իբրև խիստ կը բամբասուի, բնական տեսութեամբ շատ իմաստուն կարգադրութիւն է, և վաճառելի է որ մեր եկեղեցական իշխանութիւնն արժնութեամբ անոնց պահպանութեանը հօկէ :

Հրէից օրէնքն ուղիղ գծի մէջ եղած ամուսնութիւնը միայն արդիւնելով, կողմնակի գծերուն մէջ ամուսնութիւնն օրէնք ըրած է : Արևմտեան եկեղեցին Հրէից օրէնքին հեղինակութիւնն իրեն փաստ ըրած, բաւական ժամանակէ հետէ, տնօրէնութիւնն իրեն վերապահելով, կողմնակի գծերուն մէջ ամուսնութեան հրաման կու տայ : Այսպէս եղբոր և բրոջ զաւկներու մէջ փոփոխակի, և ասոնց ու հօր և մօրեղբարց, և ուրիշ ազգականութեանց ձիւղերու մէջ ամուսնութեան, թէ և տնօրէնութեամբ, հրաման կը արուի : Կերեւի թէ Թոլաթութեան պատճառ եղած են եւրոպայի մեծամեծաց, մանաւանդ Թադաւորական ընտանեաց ազնուապետական ու քաղաքական նախապաշարումները, որովք

ժառանգական իշխանութիւնը միւսնոյն ընտանիքի մէջ մշտնջենաւոր ընել խորհած են : Բայց մարդիկ փառասիրութեամբ բնութեան օրէնքներուն դէմ ըրած զեղծումներուն համար, ինչպէս կը վարձատրուին : Ասոր վրայ տես Սէր Թիւ 19. Դաստիարակութեան յօդուածին վերջնութեւ պարբերութիւնը :

ԵՐՈՒՍԱՆԷՄԱՅ ԽՆԳԻՐԸ

Արեւմտեան ըսել թէ մեծէն մինչև պիտի ամեն ողջ միտ և ազգատէր Հայու միտքն աս վերջին օրերս կրուսաղեմայ խնդրոյն պատճառաւ ծագած դժուարութեանց վրայ զբաղած է. ամեն մարդ կը խորհի թէ ինչ կերպով արդէօք աս դժուարութեանց լուծում մը կրնայ ըլլալ : Աս խորհողներուն մէկն ալ մենք ենք. ըստի մը օրէ 'ի վեր գրեթէ մաշեցուցինք մարերնիս այլևայլ կերպեր խորհրդածելով, որով մեղի աս ծանր դժուարութեան լուծումը կարելի կը թուէր : Վերջապէս մեր խորհողներն ու խորհրդածութիւններն այլևայլ ձևերու փոխելէ ետքը, 'ի սեր և յօդուածազին հետեւեալ խորհրդածութիւնը յիշեալ դժուարութեանց լուծմանը իբրև միակ միջոց հրատարակաւ առաջարկելու համարձակեցանք :

Մեր խօսքը գլխաւորաբար ազգին արժանապարհ կը դնին է : Մեր պատուական և ազնիւ կղերը, զիացած ըլլայ որ ազգն այսօր կրճատման մը սարսափելի անդունդին եղերքը կ'երեւայ : Բայց անիկայս վասնպէս ազատելու միջոց կղերին ձեռքէ, կղերին մէկ գիւցազնական որոշում է որ ազգը պիտի փրկէ : Եւ ինչ է արդէօք անիկա. աս միջոցը նորութիւն բարձումը կամ անօրինումն է :

Կողակեր որ աս խօսքը մեր պատուական կղերին ծանր չէժուի. անիկա իր եկեղեցական բարձր իշխանութեանց աս բանին արածնութիւն ունի. ոչ ապաքէն անիկա այնպիսի իշխանութիւն ունի արձակելու, որչափ կարելու է թէ կղերին աս իշխանութիւնն իր մէկ բարձրակարգ արածնութիւնն է, եթէ անիկա անոր սրուած է 'ի շինութիւն և 'ի կանգնումն, ապէ աւելի մեծ արարադոյ մը կրնայ ըլլալ անիկա յորդորելու որ իր ատ արածնութիւնը խոհմարար մանաւանդ ինչպէս ըսինք, գիւցազնաբար դործածէ, ըստի որ ազգին կանգնումը ներկայ պարագաներու մէջ աս վեհանձն որոշումէն կախում ունի : Գարձեալ կ'ըսենք, ազգին կղերն իր իրաւասութեանը վերաբերեալ գործ մը ընելով, այն է նորութիւն անօրինութիւն, ազգը մեծ, և թերևս սպառնալու վտանգէ մը պիտի փրկէ : Բայց պիտի հարցուի մէկ թէ. ինչ պատճառ ունինք ըսելու թէ նորութիւն անօրինմանն ազգին կանգնումը կախում ունի : Ասոր պատասխանը չտուած, միարձնութեանն գուրս մէկը պատրիարք ընտրելու զոր մասին ու շաղութիւնը խիստ կարեւոր կէտի մը հրահրել կ'ուզենք : Մեր ազգին աս մասին ազգեցութիւնը, անոր ըրած մեծամեծ ծառայութիւնները, ունեցած արդիւնքը, անոր կերպով մը եղած զոհանքը գիտենք : Չենք կրնար ըսել թէ ասոնց, կրուսաղեմայ Պատրիարքը Միաբնութեան մէջն ուզեն անիրաւ է, կամ աս բանը պահանջելուն համար բնաւ իրաւունք չունին :

Վասնանոր թէ մենք Երուսաղեմայ Միաբնութեան, և բոլոր վարիերուն լուսուկնքն ուրիշ յօդուածով մը պիտի պաշտպանենք. ուստի չհարձուի որ մենք նորութիւն լուծուիլն առաջարկելով պաշտպանել կ'ուզենք թէ կրօնական և ընդհանուր ժողովներուն որոշումն իրաւաւի և սոր հակառակ մասին

պահանջներն անխառն է : Նորովի լուծուիլը պահանջներուս հինն անանկ սկզբունք մըն է որ բոլոր ազգը պարտաւոր է խստովանելու թէ անկէ շատ բեժ բան մը կախում ունի . այսինքն ազգին թէ եկեղեցական և թէ աշխարհական իրաւաստութեանը պատիւն ու հաստատութիւնը : Եւ որովհետեւ ազգի մը հուծիւնն անոր կրօնական և աշխարհական իշխանութեանը կամ իրաւաստութեանը վայ կը կայանայ, անանկ որ եթէ ան խախտի և կործանի, ամեն բան կործանած կ'ըլլայ, և եթէ ան կանգնի և հաստատուի, ամեն բան հաստատուած կ'ըլլայ, անոր հասար կ'ըսենք թէ ան միջոցը մինակ ու բացարձակապէս օգտակար և ընտրելի է, որն որ անիրաւաստութիւններուն վճիռը ջնջուելէ կ'ազատէ : Արծական ժողովն, ու անոր նայելով Վրդանուր ժողովը Միաբանութեանն դուրս Պատրիարք ընտրուիլը վճռած են . աս վճիռն ազգին մէջ մասին որչափ վնասակար էր և ի, խորին խորհրդածութեամբ մտածելով, անոր հետեւութիւնն ազգին այնչափ վնասակար չպիտի ըլլայ, որչափ վնասակար պիտի ըլլայ երկու մեծամեծ իրաւաստութեանց ըլլալու նուաստութեանն որն որ արդարև պիտի ըլլայ, երբ որ անոնց վերջիեւել վճիռն անգամ մը ջնջուի : Սո բանը հոգևոր և ժամանակաւոր իշխանութեան ծայրագոյն հեղինակութիւնը կը փճացնէ, և անանկ չար օրինակ մը կ'ըլլայ որ իշխանութեան համարու մը ընկերութեան մէջէն կրտսելով, ապագային մէջ միշտ կողմնակցութեանը յարուցանելու, և մշտնջենաւոր անիշխանութեան մը դուռ բանալու առիթ կ'ըլլայ : Աս խորհրդածութիւնը այնչափ զօրաւոր կ'երևի մեզի որ կը համարձակինք ըսելու թէ ամեն բան զոհուելու է, բաւական որ իշխանութեան պատիւն ու համարումը, ազգեցուծութիւնն ու ներգործութիւնը չհորուի . անոր կորսուելովն ամեն բան կը կորսուի, անոր հաստատուելովն ամեն բան կը հաստատուի : Իշխանութեան էտրեորութիւնն անիրաւի վերող անձանց վրայ չէ, այլ բուն իշխանութեան էտրեանը չբայ է : Իշխանութիւնը վերող անձինք այսօր ազէն են, անոնց յարմարներն ազէն կրնան ըլլալ . բայց իշխանութեանը միշտ միևնոյն է . միշտ սրբազան է . մենք իշխանութեան նայելու ենք և ոչ անձինքներուն : «Յաթոռն Մովսէսի», ըսաւ Տէրը, «նստան դու պիտի և Փարիսեցիք . զոր ատենն ձեզ արասնք, բայց ըստ գործոց նոցա մի ատենք» : Աս աստուածային պատգամը մեր ըսածները կը հաստատէ :

Հիմա գանք վերի հարցմանը պատասխան տալու թէ ինչու համար նորովի սնորհմանն ազգին կանխումը կախում ունի :

Եթէ նորովի չլեւնայ, լնդհանուր երեւոյթանաց ժողովին, կամ լաւ ևս ըսենք կնքեալ բուէտուփին վճիռը ետ պիտի մնայ, եթէ բուէտուփին վճիռը ետ մնայ, Սահմանադրութիւնը կործանած է, և Սահմանադրութեան կործանումը ազգին կործանումը պիտի ըլլայ, բանգի այնպիսի աղետալի հետեւութեանց պատճառ պիտի ըլլայ, որուն վրայ ամենն աւելի կը բերը ողբալու և աշխարհելու պատճառ պիտի ունենայ :

Թէ ինչու համար Սահմանադրութեան կործանումն աղետալի հետեւութիւններ կը դուռ չափենք, ետքը քիչ մը աւելի պիտի բացատրենք : Հոս մինակ զազգունքնք թէ ինչու համար, եթէ նորովի չսնորհուի, երեւոյթանաց վճիռը ետ պիտի մնայ և Սահմանադրութիւնը պիտի կործանի : Մեր ընթերցողներէն կը խնդրենք որ, բոլոր եղածներուն իրաւացի կամ անիրաւ, ծուռ կամ շտապ կերպով եղած ըլլալուն պատճառաբանութիւնները մէկի թողով, մեր փաստին զօրութիւնը առէկ հասկնալու համար, դժուարութեան հասած կետք մինակ աչքի առջև բերենք : Երեւոյթանաց ժողովը վերջնութեւն նախն մէջ, մեծագոյն բուէտով աւ երէք որոշումը ըրած է : Նախ որոշած է թէ, Միաբանութիւնը հրահանգն ամբողջ ընդունել չուղեւուն համար, աս անգամ գէթ Պատրիարքն իր մէջն ունենալու իրաւունքը կորսնցուցած

է : Երկրորդ՝ կրօնական ժողովին վճիռն աննելով որոշած է թէ, նորովի արգելք մը չէ որ ազգային ընտրութեամբ դուրսէն եպիսկոպոս մը կըրուապէմայ Պատրիարք ըլլայ : Երրորդ՝ երէք եպիսկոպոս անուանելով որոշած է որ երէքին վրայ երեւոյթանաց բուէն ուղուի : Երեւոյթանաց բուէն այսօրուանն օրս կնքեալ բուէտուփին մէջն է . և ըստ երեւոյթանաց որոշմանը կըրուապէմայ Պատրիարքը բուէտուփին մէջն է . բայց աւելի լաւ կ'ըլլայ ըսելու թէ, ազգին կանխման կամ կործանման վճիռը բուէտուփին մէջն է : Արդ՝ յայտնի է թէ, եթէ կըրէր կրօնական ժողովին վճիռը փոխելով, նորովի հաստատէ, երեւոյթանաց բուէն պիտի փճանայ . և ասիկա Սահմանադրութեան կործանումը ըսել է : Երեւոյթանային ըստ Սահմանադրութեան ազգը կը ներկայացնեն, ըստ իրաւանց ազգ ըսել են . և անոնց կամքն ազգին կամքն ըսել է . յայտնի բան է թէ ազգէն դուրս ուրիշ ազգ մը, և ազգին կամքն մեծ ուրիշ կամք մը չկրնար ըլլալ : Գայթակաւ յայտնի է թէ Երեւոյթանաց վերջիեւել որոշումները, և հետեւապէս վերջին որոշումը կը կատարուէր, և երէք եպիսկոպոսներուն մէկն արգէն Պատրիարք էր, եթէ դուրսէն, այսինքն ժողովուրդին մէջն ազգեցուծութիւն մը անոր արգելք եղած չըլլար : Արեւմտեան երեւոյթանաց որոշումը ետ պիտի մնայ, ժողովուրդին ան մասին ըրած ազգեցուծութեան համար ետ պիտի մնայ . և ըսել է թէ՛ ան մասին կամքը եղած պիտի ըլլայ . և բանի որ ըստ իրաւանց երեւոյթանաց կամքն է միայն ազգային կամք, ըստ որում յիշուանց անկէ դուրս ազգ չկայ, ապա անկէ դուրս և անոր համար ալ ազգային չեղող կամք մը ազգին կամքին նախագահ եղած պիտի ըլլայ . և աս է Սահմանադրութեան կործանումը : Եւ որովհետեւ երեւոյթանաց վերջին որոշումը եպիսկոպոսներուն մէկը Պատրիարք ըլլալուն վրայ է, և աս ալ նորովի բարձու մէկ կախում ունի, անոր համար կ'ըսենք թէ նորովի բարձու մէկ կախում ունի երեւոյթանաց որոշման գործարարութիւնը, և Սահմանադրութեան հաստատութիւնը :

Հիմա քիչ մը բացատրենք թէ ինչու համար Սահմանադրութեան կործանումն աղետալի հետեւութիւններ յատկապէս պիտի գան : Ամենուն յայտնի է թէ՛ Սահմանադրութիւնը ազգին ամեն աստիճանի անձանց, կըրէր, ամիրաներուն, և ժողովուրդին գրեթէ բոլորին հաճութեամբ, երկմամբ և ստորագրութեամբ ընդունուեցաւ : Անոր պատճառած յրմուռը գրեթէ անպատմելի էր, և տարալոյս չկայ, թէ անիրաւի կերպով ըսել թէ ազգին ընդհանուր վրայ նոր աշխոյժ, երկրորդ ու աստիճանի ետևող մը ազգեց : Մանաւանդ ազգին երեսասարդ ու նորահաս սերունդին, և գրեթէ բոլոր ուսումնական մասին, որնոր չկրնար ուրացուիլ թէ ազգին ծագելը, ամենէն գործունեաց, ջերմ և առողջ մասն է, որուն վրայ է բոլոր ազգին յոյսը : Սահմանադրութիւնը մինչև աս վայրկեանս անոնց աչքին բիրը, անոնց հոգին ու սրտին հատուց է, անոնց յոյսն անոր վրայ է, և անոր վրայ իբրև անգին դոհարի մը կ'ըսէ կը դողան : Աս այսպէս ըլլալով ազգին արդարև հայրենի երող, թէ աշխարհական և թէ եկեղեցական իտէմ և իմաստուն անձինք կրնան իմաստասիրել թէ Սահմանադրութեան կործանումը ինչ մեծ լքման ու վնասութեան, ինչ պատախտումներու և յուսահատ ճամբաներու պատճառ պիտի ըլլայ : Մենք կը հաւատանք թէ Սահմանադրութիւնը կը սիրեն նաև անոնք որ անոր թշուարի կարծուած են, և եթէ անանք անկէ քիչ մը պաղեցան, ասոր պատճառը, կը խոստովանինք Վարչութեան կողմէն, բանի մը վերաբորումներ, և մանաւանդ բանի մը անխոհեմ լրագրող անվայել ընթացքն եղաւ : Բայց ստորակոյս չուրիք թէ ատորի պիտի չսկուեն, և անպապայան մէջ աւելի զգուշութիւն պիտի ըլլայ :

Արեւմտեան պատուական կըրէրն դառնալով կ'ըսենք . ազգին կանխումը անոնց ձեռքն է : Արդ՝ ժամանակ է որ ան Սահմանադրութեան, Վերոպիներու, Վերսեմներու աթոռակալները իրենց անձնուրացութիւնն ու դիւրապահական վնասած

նու թիւերը յայտնեն : Մի թէ նորովք մը ազգէն մե՞ծ է : Թող չկարծեն թէ ազգին և եկեղեցւոյ միաս մը ըրած կ'ըլլան . քանզի ինչպէս ըսինք , իրենք են Հայաստանեայց եկեղեցւոյ իշխանները , ոչ ապաքէն կրնան անօրինել երբոր իրաւացի պատճառ տեսնեն . և ասկէ աւելի ի՞նչ երաւացի պատճառ կրնայ ըլլալ . մի թէ եկեղեցին նորովք մը վերջընեւուն իշխանութիւնը չունի . և նոր բա՞ն մըն է ընդհանուր եկեղեցւոյ մէջ նորովք մը վերջընելու : Աս բանն անոնց պատուոյն և իշխանութեանը հաստատութիւն պիտի ըլլայ . քան թէ նուազութիւն :

Կը յուսանք թէ Երուսաղէմի պատուական Միաբանութիւնն ալ իր անձնուրացութիւնն 'ի սեր ազգին չզլանար : Ասով Միաբանութեան իրաւունքը կորսուած չըլլար , Միաբանութիւն մը մշտնջենաւոր է . եթէ աս անգամ իրմէ դուրս բայց իրեն կրօնակից և ազգակից եպիսկոպոս մը կընդունի , ապագային մէջ բնութարարներ իր մէջէն պիտի ընդունի : Ազգին անոր վրայ բարեբար դիտաւորութիւններ ունի . անոր բարօրութեանն ու պայծառութեանը համար այսուհետև մեծ եռանդով պիտի աշխատուի , Երուսաղէմ ազգին լուսաւորութեան վառարաններուն մէկը պիտի ըլլայ : Ո՛չ ապաքէն Միաբանութիւնն ազգով է . ի՞նչ օգուտ կ'ընայ ըլլալ Միաբանութեան , երբոր անձի համար ազգային իշխանութիւն մը , ազգային օրէնք մը կործանի , և ազգը հազիւ թէ իր ազգայնութիւնը զօրացընելու և իր տխր ու ժը կեցրոնացընելու սկսած , պառակաման ու հերձուածներու մատուտի :

Վերջապէս ըստ մեզ ամենէն աղէկ և ամենէն իմաստուն և միակ միջոց . Հայաստանեայց եկեղեցւոյն կղերն իր բնական իրաւունքովը , եկեղեցական իրաւասութեամբը և Հայրապետական իշխանութեան լուծեամբը , նորովք գեթ ժամանակաւոր կերպով կը բառնայ . երեսփոխանաց իրաւունքը չլսախար , կրօնական ժողովին պատիւը կը պահուի , Սամանազրութիւնը կը հաստատուի , բարեպաշտ ժողովուրդին խիղճը կը հանդարտի , և ազգն ան մեծ վտանգէն կ'ազատի : Մեր աս առաջարկութիւնը կարելի ըլլալէն զատ , ազգին ոչ եկեղեցական և ոչ աշխարհական իրաւասութեանը հակառակ է : Ասոր հակառակ որ և իցէ միջոց թէ եկեղեցական և թէ աշխարհական իրաւասութեան , իրաց ներկայ վիճակը նշատելով , մեծ արհամարհութիւն է : Բայց եթէ մեր աս առաջարկութիւնն ընդունելի չըլլար , հետևանքներուն համար պատասխանատուութիւնը որչափ ծանր պիտի ըլլայ :

Ի վերջոյ խօսքերնիս կներելով կ'ըսենք : Թող ազգը բոլոր օրէնագէտներու հարցընէ , բոլոր բաղաքային և եկեղեցական իրաւանց գիրքերը . քննէ , պիտի գտնէ որ ներկայ կրօնական ու ընդհանուր ժողովները մինչև իրենց ըստ օրինի լուծուելու ժամանակն ազգին մէջ մինակ ձեռնհաս (գոթիէթիան) իշխանութիւններ են . անոնցմէ զատ որևիցէ ժողով կամ ատեան անոնց տուած վճիռը ջնջելու ձեռնհաս չէ , և եթէ ջնջէ , ան ջնջումն ապօրինաւոր է : Միևնակ կրօնական ժողովն իրմէ վեր ատեան մը ունի , այն է Լիբիանոնայ կաթողիկոսը , ան ալ միայն հաւատոյ վերաբերեալ մասանց ու բարոյականի մէջ . և ոչ եկեղեցական կառավարութեան վերաբերեալ մասին . քանզի աս մասին կրօնանդունուողոյն Պատրիարքին իրաւասութիւնը , իբրև Մեթոքալիտ , ուրիշ ամէն իրաւասութեան անկախ է : Ասկիս արևելեան եկեղեցւոյն իրաւունքն է , յորում հինգերորդ օրէնագրական ժողովքէն 'ի վեր Արևելեան եկեղեցին արևմտեան կամ Հռովմէական եկեղեցիէն կը տարբերի :

Աս յօդուածը աս ենթագրութեամբ գրուած է որ՝ Յուլիս 21 Ուրբաթ օրուան ընդհանուր ժողովքէն առաջ եղած ընդհանուր ժողովոյն որոշմունքները վաւերացեալ են :

ԻՐ ԱՒՈՒՆ Ք

Տես թիւ 19

Հիմա կը մնայ մեզի ցուցընել թէ որոնք են ազգաց իրաւունքին ազբերները : Ազգաց իրաւունքին այլևայլ ճիւղերուն ազբերները հետևեալներն են :

1. Հեղինակութիւն ունեցող մատենագիրներ որոնք ազգերուն ընդունելի եղած սովորութիւնները , կամ անոնց փոխադարձ վարմանցը վրայով ընդհանուր կարծիքն ինչ ըլլալը կը ցուցընեն . և անոնց մէջ ընդհանուր հաւանութեամբ եղած փոփոխութիւններն ու բացատրութիւնները կ'իմացընեն :

Աս հեղինակներուն կարևորութիւնն առանց չափազանց կերպով մեծցընել ուղելու , կամ անոնց հեղինակութիւնը Բանականութեան սկզբունքներուն հաւասար երեցընել ջանալու , կրնանք ըսել թէ անոնք իրենց դատողութիւններուն մէջ անկողմնասէր են : Անոնք քաղաքակիրթ ազգերուն զգացումներն ու սովորութիւնները մէջ կը բերեն . և անոնց դատաստաններն այնչափ աւելի ծանրակշիւ կ'ըլլան , որչափ քաղաքագէտ անձինք անոնց վկայութեանը կը դիմեն , և որչափ որ տարիներ կ'անցնին առանց հակառակ սկզբունքներ երևան ելլելու անոնց գիրքերուն մէջ յայտնուած կանոններուն դէմ :

2. Խաղաղութեան , դաշնակցութեան և առևտրական դաշինքներ , որոնցմով արդէն կամ առաջուց եղած օրէնքներ կը ծանուցուին , կը փոփոխուին կամ կը բացատրուին :

Ազգերուն դրական կամ դործնական կոչուած օրէնքները դաշինքներէ կ'առնուին . քանզի թէպէտև ազգերու ընդհանուր սովորութեանէն տարբերող մէկ կամ երկու դաշինք՝ ազգաց իրաւունքը չկրնար այլայլել կամ տապալել , բայց երբոր բանի մը վրայ հետզհետէ դաշինքներն իրարմէ տարբեր սկզբունք կը հաստատեն , կը հասկըցուի թէ ան նիւթը կամ ան կէտք տակաւին վէճի տակ է : Դաշինքներ ազգաց իրաւունքին նկատմամբ այլևայլ յարաբերութեամբ կրնան մտածուիլ , այլևայլ

խնդիրներուն նայելով որոնք ան դաշինքներով պիտի որոշուին : Օրինակի համար ասոնք կրնան մտածուիլ իբր պարզապէս ընդհանուր օրէնքին կրկնումը կամ հաստատութիւնը , կրնան նկատուիլ ընդհանուր օրէնքէն իբր բացառութիւններ , որոնք դաշնագիր կողմանց մէջ իբր մասնաւոր օրէնք պիտի ճանչցուին . կրնան նկատուիլ իբր մեկնութիւն ընդհանուր օրէնքին ան կէտերուն որոնց նշանակութիւնը մութ կամ անորոշ է . ասանկ դաշինքներ նախ դաշնագիր կողմանց մէջ պարտաւորիչ օրէնք են , երկրորդ ընդհանուր օրէնքին նայելով ալ իբր հաստատութիւն են , որն որ այնչափ զօրաւոր է , որչափ որ մեկնութիւնը բանականութեան համաձայն է , և որչափ որ ան մեկնական դաշնագրութիւնն ընող կողմերը բազմութիւ են . վերջապէս դաշինքները կրնան նկատուիլ իբրև կամաւոր կամ դրական օրէնք ազգաց :

Մինչև հիմա ազգաց իրաւունքին սկզբբանցն ու ազբիւրներուն վրայ խօսելով , բնինք թէ անոր գլխաւոր հիմն են կանոնները , զորս ուղիղ բանը կը թելագրէ ու ազգաց փոխադարձ հաւանութիւնը կը վաւերացնէ . և թէ անոր պարտաւորութիւնն օգտակարութեան սկզբունքն է . այսինքն ամեն ազգի առանձին շահն անիկա կը ստիպէ որ ան օրէնքներուն պարտաւորութենէն դուրս չելլէ , ապա թէ ոչ ան քաղաքակիրթ ազգաց որոնք թէև ազատ , սակայն բանաւոր ու պարտաւորիչ համայնազգային օրէնք մը կը ճանչնան , հասարակաց վրէժխնդրութեանը նշակակ կ'ըլլայ : Մարդկային ընկերութեան արդի վիճակին մէջ ազգաց օրէնքներուն երաշխաւորութիւն տուող աս երկու սկզբունքէն , այսինքն Բանէն (բէլլոն) ու օգտակարութեան սկզբունքէն (առանձնական շահէն) աւելի զօրաւոր պատճառ մը չկայ : Ազգաց օրէնքները քաղաքային օրինաց պէս գերագոյն օրէնագիր մը , կամ անոնց զանցառութիւնը դատող ու պատժող դատաւորական իշխանութիւն մը չունին : Հիմա տեսնենք թէ ազգեր (նախն) ու վեհապետ տէրութիւն (էրա սո-վրէն) կոչուածներն ինչ են : Համայնազգային իրաւանց (արոս էնրէր-

նախնալ) մասնաւոր առարկական ազգերը , կամ մարդոց ան քաղաքական ընկերութիւններն են , որոնք վիճակը (էրա)* , կամ տէրութիւն կը կոչուին :

Կիկերոն , և անկէ ետքը նոր հասարակաց իրաւագէտները վիճակը կամ տէրութիւնն այսպէս կը սահմանեն . « քաղաքական մարմին մը կամ ընկերութիւն մը մարդկան որոնք իրենց փոխադարձ պահովութիւնն ու օգուտները միացեալ ղորութեամբ յառաջ տանելու համար միացած են :

Ըս սահմանն , իբրև բոլորովին ճիշդ ու կատարեալ , չկրնար ընդունուիլ , բայց թէ հետեւեալ բացատրութիւններով :—

1. Պարտ է ի բաց առնել ան հասարակաց կամ առանձնական քաղաքական ընկերութիւնները , զորս նոյն իսկ տէրութիւնը կրնայ կազմել , և անոր հեղինակութեամբ կը կենան , ինչ որ ըլլայ նպատակը որուն համար ան քաղաքական մարմինը կազմող անհատներն ընկերացած են :

Այսպէս Բրիտանիական վաճառականներու ան մեծ ընկերութիւնը , զոր նախ թագաւորը , յետոյ խորհրդարանը (պարլամենտ) արեւելեան Հնդկաստանի վաճառականութիւնն յառաջ տանելու համար կազմեց , Վիճակ (էրա) չկրնար համարուիլ , և ոչ իսկ ան միջոցին մէջ՝ ուր թագաւորէն առանց ուղղակի հրամանի երկրագունտին յիշեալ մասին մէջ պատերազմի ու խաղաղութեան վեհապետական (սո-վրէն) իշխանութիւնը կը բանեցընէր . և առաւել չկրնար վիճակ համարուիլ իր տեղութիւնը ան միջոցին մէջ՝ ուր ատ բաները թագաւորէն առանց ուղղակի հրաման առնելու չէր կրնար ընել : Արեւելեան Հնդկաստանի ընկերութիւնն ան իշխանութիւնները կը բանեցընէր իբրև ստորակարգեալ Բրիտանիական պետութեան** գերագոյն

* Եւրոպացոց էրա բառը զոր մէկը վիճակ կը բացատրէր , տէրութիւն ալ կը նշանակէ : Մեր արդի լեզուին մէջ վիճակ բառն աս նշանակութեամբ գործածուած չէ . միայն վիճակագրութիւն բառին մէջ աս բառը տէրութիւն նշանակութեամբ կ'առնենք : Մեր վիճակը այսուհետև մերթ առանձին , և մերթ տէրութիւն բառին հետ աս մտքով պիտի գործածենք :

** Անկի բառը պետութիւն կը թարգմանենք :

իշխանութեանը (Կոմիտասի «Ի-Իրէժ»), որուն վեհապետութիւնը («Ուրբէնրէ») ընկերութեան միջոցով բնիկ իշխաններու և ժողովրդոց քով կը ներկայանար. մինչդեռ բուն իսկ Բրիտանական կառավարութիւնըն էր որ օտար Վեհապետներու և վիճակներու քով ընկերութիւնը կը ներկայացընէր:

2. Ս իճակ (Կերո-Ի-Ի) անունը չկըրնար արուիլ հուղկահարներու կամ հէներու կամաւոր ընկերութեանը, ուրիշ ընկերութեանց թէև ասոնք իրենց փոխադարձ ապահովութիւնն ու օգուտը յառաջ տանելու համար միացած ըլլան:

3. Ս իճակ մը կամ տէրութիւն մը կը զանազանուի նաև դեռ քաղաքային («Ի-Լիլ») ընկերութիւն չձևացած թափառական վայրենիներու վազկատուն խումբերէ: Վիճակի մը օրինաւոր գաղափարին մէջ կ'իմացուի անոր անդամներուն ունակական հնազանդութեան գաղափարը. այսինքն՝ հնազանդութեան դէպ'ան անձինքը որոնց գերագոյն իշխանութիւնը յաճնուած է: Բայց ասկէ՝ վիճակի մը գաղափարը կ'ենթադրէ նաև սա գաղափարը որ վիճակը կազմող ժողովուրդն իրեն յատուկ, որոշ ու հաստատուն երկիր մ'ունենայ:

4. Ս իճակը կը զանազանուի նաև ազգէ մը: Թեպէտ ամեն ազատ և անկախ ազգ մը վիճակ կամ տէրութիւն է, բայց ամեն վիճակ ազգ չէ, ըստ որում վիճակ մը կրնայ այլևայլ ցեղերէ բազկացած ըլլալ, որոնք միևնոյն գերագոյն հեղինակութեան հպատակ են: Այսպէս՝ Աւստրիա, Բրուսիա և Օսմանեան պետութիւնն այլևայլ ազգերէ և ժողովուրդներէ կը բազկանան: Դարձեալ միևնոյն ազգը կամ ժողովուրդը կրնայ շատ վիճակներու հրպատակ եղած ըլլալ, ինչպէս են Լեհերը, որոնք ըստ մասին Աւստրիոյ, Բրուսիոյ և Բոսնիոյ իշխեցողութեանը հպատակ են:

Ազգերէ և վիճակներէ զատ, վեհապետ իշխաններն ալ համայնազգային իրաւանց նիւթ են, իրենց անձնական իրաւանցը, կամ ստացուածքի իրաւանց կողմանէ, որոնք անոնց օտար վիճակներու, և օտար վեհապետներու կամ քաղաքացիներ

րու հետ ունեցած յարաբերութիւններէն կը ծագին: Աս յարաբերութիւններն առիթ տուած են իրաւանց գիտութեան ան ճիւղին՝ որ վեհապետներու աս տեսակ իրաւանցը վրայ կը խօսի:

Դարձեալ առանձնական անհատներ, կամ հասարակաց և առանձնական ընկերութիւններ նմանապէս՝ իրենց օտար վեհապետներու և վիճակներու, կամ անոնց հպատակներուն ու քաղաքացիներուն հետ ունեցած համայնազգային յարաբերութիւններէն ծագած իրաւանցը կողմանէ կրնան համայնազգային իրաւանց երկրորդաբար նիւթ ըլլալ: Աս յարաբերութիւններն ալ առիթ տուած են իրաւանց գիտութեան ան ճիւղին՝ որ ինչպէս ուրիշ անգամ ըսած ենք, Առանցնիս իրաւանց ազգաց կը կոչուի, և մասնաւորապէս այլևայլ տէրութեանց ինքնուրոյն կամ քաղաքային օրինաց մէջուեղը պատահած դիմամարտութեանը (Գոնֆլէ Կերո-Ի) վրայ կը խօսի:

Բայց համայնազգային իրաւանց յատուկ նիւթն ազգերու և վիճակներու մէջուեղն եղած ուղղակի յարաբերութիւններն են: Ան վիճակներու մէջ՝ ուր կառավարութեան կերպը բացարձակ կամ անկողար միապետութիւն է, վեհապետ իշխանին անձը հարկաւորապէս բուն իսկ վիճակին կամ տէրութեանը տեղ կ'առնուի, այնպէս որ շատ անգամ վեհապետ ըսելով նոյն ինքն տէրութիւնը կ'իմացուի, ըստ առածին թէ Ես իսկ եմ Կերո-Ի-Ին (Լե-րոսի Դո-ս): Բւստի հասարակաց իրաւագէտները վեհապետ ու վիճակ բառերն շատ անգամ իբր հոմանուն կը գործածեն: Ապա գիտնալու է թէ վեհապետ բառ երբեմն փոխաբերեալ մտքով պարզապէս վիճակ կամ տէրութիւն կը նշանակէ, տէրութեան կառավարութեան կերպն ինչ որ կ'ուզէ ըլլայ, միապետական, կամ հասարակապետական, կամ խառն:

Երո-ԿակէԼի:

ԽՐԵՄԻՏԻՆԻ ԵՒ ՏՊԵՐՍԻՆԻ ՏՆՕՐԵՆ ԱՃԵՎԱՆԻՐՃԵԱՆ